

23 november 2015

Een weekend vrij

Dit weekend hebben wij ons eerste uitstapje gemaakt. Met eigen auto zijn we naar Curitiba gereden en van daaruit hebben we tochtjes gemaakt. De eerste dag een rondtoer door de stad, waaronder een bezoek aan de 'Jardim Botânico', die een glazen paviljoen heeft

voor inheemse planten. Dit is een goed voorbeeld van hoe ecologisch, sociaal en economisch werk samen kunnen gaan. Het onderhoud ervan wordt verricht door de kinderen van de favelas in de buurt.

Zo bezochten we ook 'Opera de Arame' een opmerkelijk gebouw van

glas en staal, ontworpen door Jaime Lerner. Dit theater illustreert de ecologische visie van de architect en oud-burgemeester.

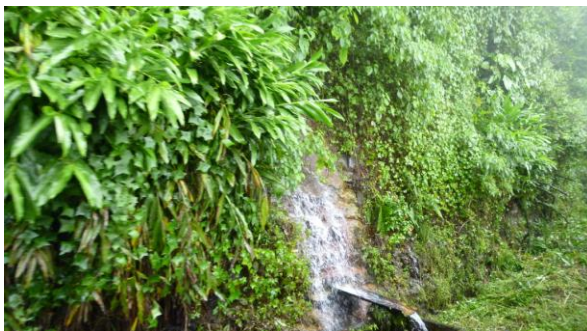
Waar we ons het meest op verheugden was het 'Museu Oscar Niemeyer'. Wat een bijzonder en indrukwekkend bouwwerk! We zijn er helemaal omheen gelopen en weten nu dat het hier niet om een oog gaat, zoals de volksmond beweert. Het gaat hier om de 'boog' die een jonge vrouw (of is het een meisje?) maakt met haar springtouw. Met andere woorden: de ronding is datgene wat zij vangt in haar springtouw (zie de foto). Verrassend!

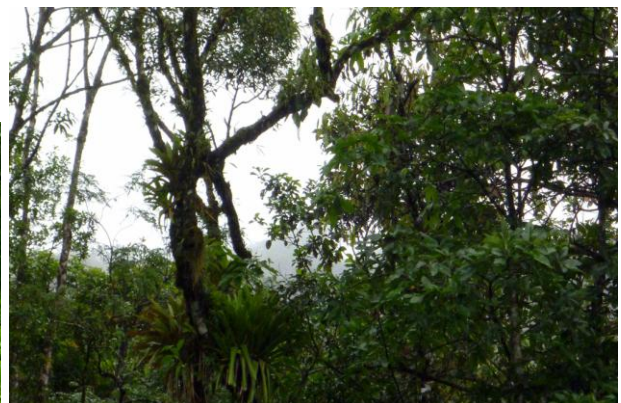
Tegenover ons hotel was een groot winkelcentrum, te vergelijken met 'Waterfront' zoals we dat kennen uit Kaapstad. Dit gaf ons de gelegenheid 's avond even lekker uit eten te gaan. Alles was er al in kerstsfeer gebracht. Zelfs de Kerstman, die zich maar wat graag liet fotograferen, maakte er nu al zijn feestje van. En dat terwijl wij nog volop in de drukten van het Sinterklaasfeest zitten.

De tweede dag reden we met een boemeltrein door de regenwouden van Paraná naar Morretes, een pleisterplaats tussen Curitiba en de kust. Jammer dat het een groot deel van de reis regende, want dat ontnam ons het zicht op de meren en de watervallen. Maar ja, wat wil je ook... de naam is immers regenwoud. We voelden er dan ook echt de vochtige warmte van de kust van de Atlantische Oceaan om ons heen. De natuur was

werkelijk adembenemend: lianen slingerden zich tussen de takken door, orchideeën nestelden hun wortels rond stammen en takken, vele bromelia's bedekten de bodem en de boomstammen en de vele blauwe en witte hortensia's zorgden hier en daar voor een kleurige afwisseling.

Een prachtige reis! En dan te bedenken dat we een super mooi hotel (zie foto) hadden waar we bij de lobby ons in het Engels verstaanbaar konden maken. Kortom: tof!

En dan kom je weer thuis...

Wie bewoonden ons huis in de nachten en/of dagen toen wij op stap waren? Waren het rapoza's, ratten, vleermuizen of toch -zoals Hielco denkt te weten- Braziliaanse konijnen met hertengeweien?

Tijdens onze afwezigheid hadden ze anders wel alle gelegenheid hun kans waar te nemen. Heel voorzichtig openden we de voordeur... keken in het rond, openden de deur naar de kamer. Roken we ook iets? Rapoza's kunnen stinken! We inspecteerden onze slaapkamer, de logeerkamer, de studeerkamer. Maar er was geen rapoza te bekennen! Geen rat! Ook vloog er ons geen vleermuis om de oren. Kortom, niets om je niet thuis te voelen in je eigen huis! En anders... komt gewoon de kerkenraad. Die weet overal raad op! Zoals: een oproep aan de buurman om de boom te snoeien die de takken boven ons dak had hangen; een oproep aan enkele timmerlieden de vliering te inspecteren en de loszittende latten langs het dak te vervangen; een oproep aan deskundige burens een val te plaatsen met daarin enkele heerlijke dikke eieren voor de rapoza's; een oproep rattengif te strooien op de vliering. En de vleermuizen? Ach, die laten we maar wat in en uit vliegen.

Het lijkt ons dat de 'pieten' ons dak nu wel overslaan. Maar misschien moet het eerst toch 6 december worden. Zo lang slapen wij wel met 'herrie stoppers' in onze oren.

